

מאמרים בנושא

אתיקה של הבנה ופיוס

צייר לי עיתון

הנראטיב השלישי

התקשורת היא שדה

הקרב

מלחמת עזה 2009

עוד מאמרים <<

תזה

מסך של אבסורד

מאת: איבון קוזלובסקי גולן

תאריך פרסום: 31/07/2008

חשיבה פוליטית פשטנית וראייה חד-צדדית של הסכסוך הישראלי-פלסטיני מאפיינות שורה של סרטים תיעודיים שביימו יוצרים ישראלים. מבט נוסף ב"ציון, אדמתי", "נקם אחת משתי עיני", "הספציאליסט", "צווארון כחול-לבן" ועוד

בין הונגריה להר חברון: הסרט "ציון, אדמתי"

המבט הבולשביקי: "נקם אחת משתי עיני"

מיהו המומחה לרצח? "הספציאליסט"

יש לי חבר ערבי: "הסרט" צווארון כחול לבן"

הקולנוע התיעודי הפוליטי בישראל - והאבסורד: סיכום

מקורות והערות

בעיניו של היסטוריון החוקר את ייצוג ההיסטוריה בקולנוע, אף שכמו עמיתיו חוקרי הקולנוע, הוא אינו מבדיל באופן עקרוני בין קולנוע עלילתי לתיעודי [1], ייחשב קולנוע תיעודי כעוסק בחומרים תיעודיים ורק אחר-כך באמנות. האמנות היא רק אמצעי ביטוי להצגת המסר התיעודי, הסברתו והעברתו. יש והאמנות תדגיש את הנושא, תעטוף אותו באור זוהר ורך, ויש שתצבע אותו בשלל צבעים, הבעות וצורות. אך הסרט התיעודי יעסוק תמיד בנושא כלשהו הלקוח ממצאיאות החיים של הצופים בו - בעבר, בהווה ובעתיד. משתתפיו לא יהיו שחקנים, אך תמיד ישחקו בפני המצלמה, ומציאות חייהם, כמוהם, תשחק בפני המצלמה ותספר את עלילותיהם וחוויותיהם.

הקולנוע הישראלי התיעודי עוסק במגוון רב של נושאים, המתחלקים לשתי פרדיגמות עיקריות: א. קולנוע העוסק בנושאי חברה, בריאות, סעד, חינוך ותרבות; ב. קולנוע של שלום המטפל בעיקר בכיבוש הגדה המערבית שאחרי מלחמת '67, מלחמה, צבא ומיעוטים.

המשותף לשתי הפרדיגמות הוא הרקע הפוליטי, התופס מקום נכבד בכל אחת מהן. מקורו של רקע זה הוא במבנה החברתי של ישראל, שעוד בטרם כינונה הרשמי כמדינה התאפיינה במבנים פוליטיים, חברתיים והתיישבותיים שקבעו את צביונה התרבותי, החברתי, הפוליטי והמדיני, כמו גם לאחר הקמתה.